

N:o 108.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 28 maj 1901.
— — — — Andra Kammaren den 29 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion angående inlösen af kronotionde, som innehafves under enskild eganderätt.

(Statsutskottets utlåtande n:o 53.)

Till Konungen.

Uti en inom Riksdagen väckt motion har föreslagits, att Riksdagen måtte besluta, att, i likhet med hvad som gälde för skattefrälseräntor, jemväl inlösen af kronotionde, som innehades under enskild eganderätt, fortfarande måtte få ega rum, derest vederbörande tiondeegare, som ville begagna sig af denna inlösen, derom i den ordning, kongl. förordningen den 11 september 1885 stadgade, gjorde anmälan inom utgången af år 1903.

I motionen erinras, hurusom genom kongl. förordningen den 11 september 1885 beviljats inlösen inom en viss tid af, bland annat, skattefrälseräntor och kronotionde, som innehades under enskild eganderätt, samt att sedermera tiden för denna inlösen utsträckts, men hade dervid i den senaste kungörelsen i ämnet af den 11 maj 1900 endast upptagits skattefrälseräntor, ej kronotionde, som innehades under enskild eganderätt. At-

skillig kronotionde, särskildt inom Vesterstads församling af Lunds stift, innehades dock fortfarande under dylik enskild eganderätt.

Sedan, på sätt i motionen erinrats, genom kongl. förordningen den 11 september 1885 viss tid bestämts, inom hvilken anmälan finge göras hos kammarkollegium och Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande om inlösen för statsverkets räkning af skattefrälseräntor och kronotionde, som innehades under enskild eganderätt, blef på grund af Riksdagens särskilda skrifvelser och deraf föranledda kongl. kungörelser denna tid utsträckt till utgången af år 1892.

Vid 1985 års riksdag väcktes förslag om ytterligare utsträckning af denna tid hvad anginge anmälan om inlösen af skattefrälseräntor. I utlåtande häröfver yttrade statsutskottet, bland annat, att ditills inlösen af skattefrälseräntor alltid stälts i samband med inlösen af kronotionde, som innehades under enskild eganderätt. Det då framställda förslaget omfattade emellertid endast förstnämnda slags utskylders inlösen. Vid sådant förhållande och ehuru väl utskottet förestälde sig, att möjligen ännu förefunnes sådan under enskild eganderätt kommen kronotionde, hvilkens inlösen för statsverket vore önskelig, funne sig utskottet sakna anledning till framställning beträffande dylika utskylder. Tiden för anmälan om inlösen af skattefrälseräntor blef af Riksdagen i enlighet med utskottets förslag bestämd till utgången af år 1896, hvilken tid af 1900 års Riksdag fastställdes till utgången af år 1903 eller intill det år, för hvilket grundskatterna varda helt och hållet eftergifna.

Då Riksdagen har sig bekant, att ännu förefinnes kronotionde, som innehafves under enskild eganderätt, anser Riksdagen önskligt, att förnyadt tillfälle beredes för dess inlösen af statsverket; och synes tiden för ingifvande af anmälan derom böra bestämmas i enlighet med hvad som rörande skattefrälseräntors inlösen är föreskrifvet.

Beträffande statsverkets utgifter för ifrågavarande inlösen får Riksdagen erinra om, att innevarande Riksdag beviljat ersättning för af statskontoret under förskottstitel utanordnad inlösen för skattefrälseräntor med 14,767 kronor 96 öre. Då enahanda förfaringssätt enligt Riksdagens förmenande bör iakttagas i afseende å den ifrågavarande kronotionden, anser Riksdagen ej nödvändigt, att anslag för ändamålet beviljas, derom i allt fall förslag icke förelegat.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får Riksdagen anmäla, att Riksdagen med anledning af ofvannämnda motion beslutit, att den

genom kongl. förordningen den 11 september 1885 bestämda inlösen af kronotionde, som innehafves under enskild eganderätt, må fortfarande ega rum, derest vederbörande tiondeegare, som vill begagna sig af denna inlösen, derom i den ordning, samma författning stadgar, gör anmälan inom utgången af år 1903.

Stockholm den 29 maj 1901.

Med undersåtlig vördnad.
